

WAPENBROEDERS

UITGAVE VAN
INDIË-VETERANEN

Dit nummer 20 cent



1e Jaargang No. 16
Verschijnt elke 14 dagen
27 Juni 1952

Voorlopig Redactie-adres:
Copernicusstraat 57b
Amsterdam

Voorlopig Secretariaat
en Penningmeester:
Postbus 172, Leiden
Tel. K 1710—30163

Voor zakelijke advertenties:
Postbus 76, Apeldoorn

OP DE KORREL

- * Wij en de verkiezingen
- * Wat aan de verkiezingen vastzit
- * De brief
- * . . . en de antwoorden
- * Indië-verleden
- * Zeven-stemmers
- * Wij

De Indië-herinnering
kijkt naar de
Verkiezingsborden
1952

WIJ EN DE VERKIEZINGEN

HIER STAAN WIJ en wij hebben, elk voor ons, te beslissen op wie en op welke partij wij straks onze stem zullen uitbrengen. Wij hebben als Nederlandse staatsburgers daartoe niet alleen het recht, doch zelfs de plicht en daarmee worden wij duidelijk gewezen op de verantwoordelijkheid, die wij mede dragen voor ons land en voor de toekomst van ons volk.

Het valt ons niet licht de keuze te bepalen. Er zijn zelfs tienduizenden onzer, die niet weten in wie zij nog zoveel vertrouwen kunnen stellen. Onder hun zullen de meesten voor de eerste maal van hun leven deelnemen aan de verkiezingen en inmiddels hebben ze reeds de buik vol van alles wat er gebeurd is. Anderen hebben grote en bittere teleurstellingen ondervonden, niet zo zeer persoonlijke dan wel ten aanzien van de hele gang van zaken. En in deze grote nacht zoeken zij naar bakens, die helder en op één punt blijven branden, maar zij zoeken vergeefs, want er zijn slechts de dwaallichten, misschien wel aantrekkelijk door de schone schijn, maar warrelend en bedriegelijk, want zij gaan links en rechts en omhoog en omlaag.

Het ligt niet aan ons, dat wij de keuze zo bitter moeilijk vinden.

Bezie onze nationale positie en de situatie waarin wij verkeren: er zijn sinds de oorlog grote verbeteringen ingetreden, doch daarnaast enorme

verslechtingen. Wij zijn totaal verarmd, wij leven van de Amerikaanse hulp, wij hebben gemiddeld 160.000 werklozen, ons volk gaat gebukt onder enorme sociale moeilijkheden zoals het woningtekort; het overgrote deel van ons Koninkrijk ging verloren en van bepaalde restanten is het nog niet zeker of wij er de soevereiniteit over zullen behouden. In de meest smadelijke situaties is ons land gedwongen; als er over Ambon gesproken wordt jaagt ons 't schaamrood naar de kaken; onze Unie-partner Indonesië solt met ons zelfrespect en onze waardigheid; een binnenlandse politiek, gevoerd door partijbesturen en een internationaal beleid van vèrgaande compromissen en van opportunisme, zonder beziening, zonder principes, heeft om zich heen gegrepen en met gelatenheid ziet ons volk dit alles aan en laat zich leven naar een twijfelachtig verschiep.

Midden in deze sfeer van compromissen, van bekrompen materialisme, van een overknop samenspel tussen partij-bonzen, van onverschilligheid en nihilisme bij ons volk, — keerden velen onzer na jarenlang verblijf in de tropen terug, nadat zij daar feitelijk doch vooral geestelijk gevochten hadden tegen de geest van de afbraak en het verraad uit de afgrond.

Terwijl wij daar maandenlang wachtten op de inscheping voor de terugkeer, schreven goedgebetaalde stromannen van bepaalde partijen in hun kranten en bladen, dat men er op bedacht moest zijn dat de soldaten uit Indonesië een hinderlijke groep van ontevreden en onverschilligen, van vernieuwers en idealisten zouden kunnen vormen en dat het daarom zaak was, hen zo spoedig mogelijk op te lossen in de gemeenschap, zo mogelijk in het arbeidsproces opdat zij snel en onopvallend terug zouden vallen in de tredgang van het gareel. Bedoeld werd, dat deze veteranen zo spoedig mogelijk moesten vergeten, dat hun vuur geblust moest worden en hun geest genihileerd naar het standaardmodel van de massa-Nederlanders.

Dit systeem heeft te elfder ure gefaald, maar daartoe was de tijd dan ook rijp. Uit de oorlogsnood van een kleine natie met een beter verleden, uit de grote maatschappelijke verburgerlijking en de uit de miskenning door de machtspolitiek der grote mogendheden is de noodzaak

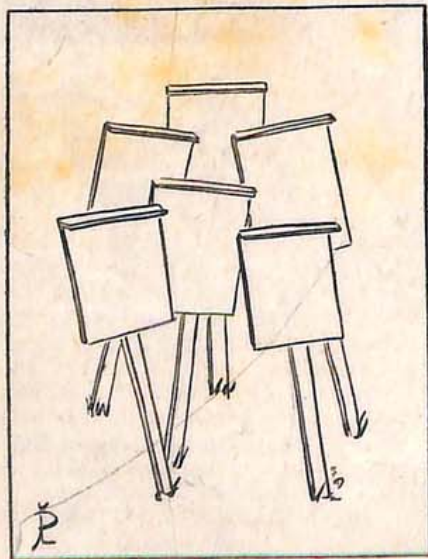
voor het Veteranen Legioen Nederland geboren, d.w.z. van een Legioen dat niet een gezelligheidsvereniging is, doch daadwerkelijk het doen ontwakken van ons volk, met Gods hulp, ter hand neemt.

Hier botsen dus twee meningen tegen elkaar, die van de politieke partij-besturen en die van de gemiddelde veteraan. Toen direct na de verschijning van het eerste nummer van dit strijdorgaan practisch alle partij-kranten en bladen een beschuldigende en afkrakende vinger uitstrekten naar deze groep van veteranen, — verscheen in het daarop volgende nummer onder de titel: „Welke Politiek?” een artikel, waarin o.m. gezegd werd:

„WIJ DOEN NIET AAN PARTIJ-POLITIEK, omdat onze generatie anders is gevormd. Vanaf 1939, tien lange jaren, de beste van ons leven, zijn wij opgevoed in een geest van strijd en offers voor het algemeen belang. Vijf donkere oorlogsjaren aaneen heeft er slechts één boodschap uit Londen geklonken: „Alles voor Koningin en Vaderland.” Vijf hete tropenjaren aanéén hamerde men ons in hoofd en hart: „Recht en veiligheid. Om het behoud van het Koninkrijk.” Steeds weer, steeds meer, steeds klemmender: „alles voor het algemeen belang.” Wij wisten het, duidelijker dan welk bestuurslid van welke politieke partij ook, dat de inzet voor ons niet één stem op de verkiezingslijst, één zetel in de Kamers meer of minder betekende, maar het eigen en zeer kwetsbare leven.

Het algemeen belang is door het bloed van duizenden onzer best en door het onnoemelijk leed van zeer velen meer als het onuitwisbare brandmerk in ons leven en streven gestempeld. Zegt het U niet genoeg, dat, toen wij, de strijdkrachten in Indië, in 1948 in staat werden gesteld om deel te nemen aan de verkiezingen in Nederland, nauwelijks zeven procent van ons daarvan gebruik maakte? Deze geestesinstelling wist men niet zo maar uit.”

Wellicht is dit voor sommigen niet duidelijk genoeg. Men kan het ook zo zeggen: de Indië-veteranen hebben het voorrecht gehad jarenlang Nederland van een afstand te bekijken en dat was nuttig, want daardoor waren zij in staat de werkelijke verhoudingen van onze landsbelangen en in ons leven in Nederland te be-



Nederland Juni 1952
BORDEN ZIEN U AAN
. . . en ze zijn weer allemaal 'tzelfde!



OGEN...

Dit nummer kunnen wij beschouwen als te zijn opgedragen aan Loetje W., een willekeurige soldaat, een doorsnee jonge Nederlander van 1952. Hij was 18 jaar oud, toen hij zich als oorlogsvrijwilliger meldde. Hij is niet speciaal uitgekozen om op deze pagina te prijken, maar op een avond kwam zijn moeder naar ons toe. Ze sprak zo maar over hem zoals moeders kunnen doen en het belangrijkste wat we van haar hoorden was: „Mijn zoon kon het hier niet meer uithouden. Hij was zo diep teleurgesteld, dat hij er aan ten gronde ging. Hij is uit Indië teruggekomen zoals ik me hem had voorgesteld uit zijn opgewekte brieven: een flinke, werklustige, idealistische jongen, die hard wilde werken om zijn land te dienen. Hij is nu weg-geëmigreerd naar Nieuw-Zeeland”. De moeder liet ons een foto van hem zien zoals

hij was in Indië. En ze liet er ons nóg één zien: zoals hij eruit zag toen hij zijn besluit nam om een streep te trekken door al zijn goeie wil en zijn genegenheid voor zijn land en door zijn idealen en door alle herinneringen en verdrietelijkheden en misère en hartzeer, om daarna voorgoed weg te trekken. In de ogen van beide foto's ligt de historie van Nederland.

Wij publiceren, met toestemming van de moeder, deze twee foto's. Wij zien in deze dagen andere gezichten. Die kijken ons aan vanaf de verkiezingsbiljetten, omkranst met schone en goede beloften. De twee gezichten op deze pagina van ons blad zijn onze verkiezingsgezichten. Kijk er goed naar, kijk goed in die ogen. En wij hebben daarbij niets te beloven, niets te voorzeggen, niets aan te bieden... Wij hebben alleen maar te vermanen en te dwingen tot een diepe bezinning.



oordelen. En voor die groep doet het dan inderdaad zielig aan, wanneer bijv. een hooglopende discussie in de regeringszalen losbarst over het gemengd zwemmen van echtparen met of zonder kinderen, op het ogenblik dat de Koninklijke Landmacht aan een Europees Commissariaat wordt overgedragen. En vooral heeft deze categorie jonge en weerbare Nederlanders ingezien, dat ons volk kapot dreigt te gaan aan de verdeeldheid en dat in deze tijden van grote nood snel en definitief gezocht en gestreefd moet worden naar de eendracht, opdat de impasse doorbroken worde en de einders weer open liggen voor een beter en menswaardiger toekomst.

Uit die gevormde geestesinstelling

zijn nog meer verschillen van inzicht gegroeid tegenover de politieke partijen. Wij willen hier als voorbeeld één noemen. In „De Volkskrant” van 12 Juni jl. lazen wij bijv. van de hand van prof. Romme, dat de K.V.P. een politieke eenheidsmacht moet vormen, o.m. door uit haar geleiden meer leidende functies in het openbare leven te doen bezetten. Er is een achterstand, zo werd er gezegd. En daar wij ons herinneren dat zowel „Trouw” (A.R.P.) als „Het Vrije Volk” (P.v.d.A.) van tijd tot tijd ook zulk een „achterstand” voor hun partijgenoten constateerden, ligt hierin een voor de betrokkenen hoogst belangrijk verschil.

Wij van onze kant willen ons niet

mengen in de jacht op baantjes, in het onverkwikkelijk debat of er op grond van de stemmenverhoudingen ergens een P.v.d.A.-inspecteur of A.R.-commissaris, een K.V.P.-burgemeester of C.H.-ambtenaar moet worden benoemd. Wanneer wij echter toch over een „achterstand” praten, willen wij het best eens hebben over de enorme achterstand die er vandaag is aan karaktervolle nationale figuren, die alleen de hoogste functies aanvaarden teneinde daar naar eer en geweten de beste krachten te geven aan NEDERLAND. Men ziet dus, dat er grote verschillen van inzicht bestaan en men verwachtte niet van ons, dat wij de onze prijsgeven.

En het belangrijkste is: wij heb-

ben in Indië, bewust of onbewust, ons ideaal voor Nederland gehad, ons doel in de verte, waarvoor we vochten en ploeterden en zorgden en waarvoor zovelen onzer hun leven gaven. Dat ideaal geven wij, teruggekomen in Nederland, niet op. Daarom zijn wij tegen het materialisme en tegen de materialistische belangenpolitiek, allereerst in Nederland. Dat is ons ernst. Wij geloven in de grote en schone waarden van ons volk, wij geloven in een betere toekomst, wij geloven vooral in solidariteit. Om die redenen zijn ook wij socialistisch. Wij betreuren het dat er vandaag zoveel beste Nederlanders zijn die van de sociale vraagstukken geen begrip hebben en nog mèèr betreuren wij het, dat er zo'n groot verschil is tussen het principe van het socialisme en de praktijk, waarin die wordt omgezet. Wij willen socialistisch zijn als Nederlanders en als Christenen, op een wezenlijk universele manier. Als er gepraat wordt over de gelijkheid-in-beginsel van alle mensen, niet alleen voor de wet maar ook in de maatschappij, dan staan wij daarachter. Het verzet en het oorlogsterrein zijn harde en eerlijke leermeesters geweest voor dat soort socialisme. En daarom wensen wij, vooral voor nu, deze gelijkheid voor alle mensen op basis van nationale solidariteit met als inspiratie het gezamenlijke doel en ideaal. Dan zijn wij kameraden onder elkaar en delen alles gelijk op, ongeacht tot welke geloofs- of politieke overtuiging wij behoren of uit welke maatschappelijke rang of stand wij komen. Het soort socialisme dat echter gebaseerd is op de valse belangenpolitiek en de klassenstrijd drijft levensgevaarlijke wiggen in ons volkslichaam en vindt derhalve het Legioen vierkant tegenover zich.

En zo staan wij dan, met ons hele geestelijke hebben en houwen, midden in de verkiezingsstrijd. Over „strijd” kan eigenlijk niet gesproken worden. De tijden, dat partijen zich konden opwarmen en drukmaken voor een grote zaak, lijken voorbij. De gemeenten zorgen nu voor borden en daarop worden de goedgekeurde en afgestempelde verkiezingsbiljetten keurig opgeplakt. Deze gemeentepostzegelalbums lijken voor de buitenstaander het symbool van de nationale eensgezindheid. Maar dat IS het niet, het tekent slechts de zwakte van de regentenlaag, het is 'n eenheid in futloosheid, in gebrek aan waarlijke bezieling.

En tegen die borden zien wij op en wij zoeken in de ontelbare pamfletten en stroobiljetten, die dag na dag, avond na avond, in onze brievenbus dwarrelen. En dan wordt ons

nog gevraagd, of wij willen adviseren, op wie er gestemd moet worden.

Laten wij het meteen duidelijk zeggen: wij brengen geen concreet advies uit van „aan die of die partij moet je je stem geven”. Er zijn voor ons te veel verschillen tussen de partijpolitiek en ons streven en staande voor de keuze, ons Legioen te binden aan een bepaalde partij of onze vrijheid van handelen te behouden, hebben wij onze vrijheid van handelen verkozen.

In dit politieke nummer hebben wij slechts getracht om met een nationaal oog de actuele zaken voor iedere partij te bezien en wij doen dit, omdat wij hen, die op onze voorlichting rekenen en steunen, niet alleen willen laten met hun probleem. Zij zullen daardoor inzien dat alle partijen hun voor- en nadelen hebben. Wij willen niet dat zij weerloos vallen voor de mooie verkiezingspamfletten van de partij-bureaux, doch enig begrip krijgen van de achtergronden. Hierdoor hopen wij te bereiken dat elke legionnaire persoonlijk bewust zijn houding en keuze kan bepalen. Zijn verantwoordelijkheid wordt daardoor groter.

Daarbij komt, dat wij niet willen



Dat wij Nederland van zo'n grote afstand af heel anders hebben leren bekijken, is niet onze schuld, we hebben 't trouwens met genoeg beroerdigheid moeten betalen. En overigens beschouwen wij het helemaal niet als zo'n groot nadeel . . . het heeft ons er alleen toe gebracht ons Legioen op te zetten.

en kunnen treden in het vlak der historisch-gegroeide geestelijke en ook maatschappelijke belangenvertegenwoordiging die, meer of minder opvallend, het voornaamste kenmerk is van de meeste Nederlandse politieke partijen.

Dit betekent echter NIET dat wij ons op de vlakte houden als er een keuze moet worden gedaan. Uit de pro's en contra's, die elders in dit nummer de verschillende aspecten der partijen belichten, blijkt dat wij onophoudelijk en zeer beslist, ons standpunt bepalen. Maar in 't grote probleem kiezen wij vóór alles onze vrijheid van handelen en laten wij derhalve de legionnaires persoonlijk de vrijheid van keuze.

HET NIEUWE KWARTAAL

staat met een vuil smoel op de drempel van onze centenbaas. Je moet maar centenbaas wezen . . . en dan nog vrijwillig ook met als enige bezoldiging dagelijks ergernissen, koppijn en ruzie met vrouw en kinders.

We hebben dan ook tegen 'm gezegd: laat „Oud-Wapenbroeders” je helpen met 't ophalen van de duiten voor dat nieuwe, 3e kwartaal 1952. Hij knikte rillerig en z'n ogen schoten vol en hij probeerde nog wat te zeggen, maar 't zat 'm te hoog. En toen hebben wij girobiljetten laten drukken, dat zijn die vies-grijze stroken papier waarvan je er een in dit nummer vindt. Alsjeblieft, verlies het niet. 't Is voor die centenbaas van jullie en ons van 't allerhoogste belang.

't Enige wat je te doen hebt is je naam, adres en zo in te vullen en links onder aan, je ziet 't wel, in te vullen dat de storting bestemd is voor het 3e kwartaal 1952. Plak er dan een postzegel van 5 cent op en bezorg het hele geval met een riks op het postkantoor. Dat is zo verschrikkelijk eenvoudig, dat je 't maar meteen vandaag moet doen, vin' je ook niet?

En mochten er zijn die zich plotseling herinneren dat ze niet alleen het derde kwartaal, maar ook nog het tweede of het eerste kwartaal van dit jaar moeten betalen, wel, kom dan over de brug en doe 't dan ook met een girobiljetje, dat je op 't postkantoor meteen kunt aanvragen.

Mensen, laten we met elkaar dat kwartaalspook op de drempel van onze centenbaas een enorme opdoffer geven, . . . afgesproken?

Wat 'r aan verkiezingen vastzit ...

OP Woensdag 25 Juni a.s. vindt wederom de grote slag tussen de politieke partijen plaats. Op het ogenblik, dat je dit leest, is het politieke steekspel om de gunst van de kiezer in volle gang. En als jij nu straks in het stemhokje staat met dat papier voor je, bedrukt met hele ritsen van namen, en als je dan dat dikke rode potlood aan een touwtje pakt en je maakt een hokje rood voor één van die vele namen, wat doe je dan eigenlijk op dat ogenblik?

C.H.U.	452.926	9
V.V.D.	391.908	8
C.P.N.	381.997	8
S.G.P.	116.934	2
Lijst Welter	62.376	1
Middenst. partij	40.949	0
Onafh. Nat. Groep	22.175	0
Oude S.D.A.P. enz.	15.322	0
Rev. Coom. Partij	2.224	0

IN DAT korte ogenblik, in dat stemhokje, help jij — ja zeker, jij — te bepalen hoe Nederland in de volgende vier jaar geregeerd zal worden. Althans, het is de bedoeling dat jij dit mee-bepaalt, want daarvoor heten wij in een democratie te leven. Of wij werkelijk in een democratie leven of in een partijcratie, daarover zou nog veel te zeggen zijn, maar daar zullen wij het een andere keer over hebben.

Goed, je staat dus daar in dat hokje met dat vel papier voor je en op dat papier staan dertien rijen met namen van personen. Maar boven iedere rij staat niet de naam van de partij; er staat alleen vermeld: lijst nr. zoveel. Vandaar dat alle partijen zo'n reclame maken met hun lijstnummer. Dat lijstnummer is dus belangrijker dan de naam van de partij.

Nu mag je maar één hokje rood maken, hoe sterk ook de neiging kan zijn om het hele papier te versieren. Want als je meer dan één hokje rood maakt, of je maakt er aantekeningen of bemerkingen bij, dan telt je stem niet mee, dan is hij waardeloos.

We nemen nu aan, dat je weet op welke partij (denk aan het nummer) je wilt gaan stemmen. Dan bekijk je dus de rij met namen, die onder dat bepaalde lijstnummer gedrukt is, en je pikt daar een naam uit die je kent en waar je misschien vertrouwen in hebt en je maakt het hokje vóór die naam rood.

Daarmee help je die partij aan één stem en die bepaalde persoon aan een voorkeurstem. Wat dat is, een voorkeurstem, daar komen we straks nog op terug.

Nu zullen er in totaal ongeveer 5.180.000 geldige stemmen uitgebracht worden. En er zijn honderd Tweede Kamerzetels te verdelen. Als een partij dus één zetel wil krijgen, moeten er $5.180.000 : 100 = 51.800$ stemmen op die partij uitgebracht worden. En zo verder voor iedere zetel meer. Het getal 51.800 noemen we dan de kiesdeler. Nemen wij aan, dat een bepaalde partij 180.500 stem-

men haalt, dan wordt dit getal door de kiesdeler (51.800) gedeeld. Dat gaat drie keer, dus drie zetels voor die partij, maar er blijft een rest over en zo blijft er bij iedere partij na de deling een rest over, dus niet alle honderd zetels zijn zo maar direct toegewezen aan de partijen.

Hoe nu precies die overblijvende zetels verdeeld worden, is een ingewikkelde kwestie, waar wij maar niet dieper op in zullen gaan.

Nu komen wij nog even terug op de voorkeurstemmen. Een bepaalde partij heeft vijf zetels gekregen. Nu staan er op die partijlijst twintig personen. Welke van die personen wordt nu lid van de Tweede Kamer? Daartoe wordt het aantal behaalde stemmen van die partij gedeeld door het aantal toegewezen zetels. Laten wij aannemen, dat die deling een getal oplevert van 50.000. Nu krijgen alereerst die personen een zetel, die op hun naam 50.000 of meer stemmen hebben staan. Wat overblijft, wordt verdeeld over de andere kandidaten naar volgorde. Hoe dat precies gebeurt, zal ik maar niet tot in de finesses gaan uitleggen, maar in ieder geval speelt tenslotte ook nog een rol, hoe groot het aantal stemmen is, dat op één bepaalde persoon is uitgebracht.

Ik weet, dat dit allemaal nog al ingewikkeld is, maar ik hoop, dat er voor hen onder jullie, die het interesseert, toch een beetje licht in de zaak gekomen is.

Even nog dit: vergissen is menselijk! Dus als je merkt, dat je een verkeerd hokje rood gemaakt hebt, dan mag je het één keer overdoen, dan krijg je dus tegen inlevering van het vel, waarop de vergissing is begaan, één keer een nieuw stembiljet.

Om de geheugens nog even op te frissen, volgt hieronder nog een staatje, hoe de verhoudingen lagen bij de vorige verkiezingen:

	stemmen	zetels
K.V.P.	1.531.154	32
P.v.d.A.	1.263.058	27
A.R.P.	651.610	13

En dit zit er dus allemaal vast aan dat korte ogenblikje, dat jij in dat stemhokje staat en met dat potlood dat éne hokje rood maakt. In dit korte ogenblik heb je wat te vertellen en ben je Koning Kiezer. Vier jaar later ben je het weer even. Maar daar tussenin? Daar tussenin ben je Veteraan en maak je deel uit van het Veteranen Legioen Nederland en heb je dus ook wat in de melk te brokkelen.

Ik wens jullie allen sterkte en wijsheid toe.

T. Q. D.



NEUT: „Asseblief! . . . Recht en Welvaart en Geluk en Fetrouwen en Goeje Toekomst en Sosjale Gerechtigheid, . . . allemaal ouwejongesgoejesoep. Ik foel me as in 't foorpertaal van 't paradijs”

TAAJE: „Jewèl, . . . en dan is onze Indiëse herinnering seker de engel Gabriël met de flammende klewang”

AWAS!

GEEN ZEVEN-STEMMERS

ZE ZIJN D'R WEER! Neen, ik bedoel helemaal niet de Hollandse Nieuwe, die kun je per slot met huid en haar verwerken en wat er aan miezerig staartstuk overblijft wordt in de afvalton gedeponeerd en, op een plezierige nasmaak en ettelijke calorieën gezondheid na, zijn we er weer van af. Neen, dit gaat hier om iets, waarvan ons volk de ellende pas ondervindt als het geconsumeerd is. Namelijk om het ouderwetse gebroken geweeftje, je-weet-wel, 't systeem dat ons in 1940 in Europa en in 1942 tegen Japan met tot-huilens-toe-verouderd en incompleet materiaal, met een museum-vloot en een les-luchtmacht liet optornen tegen horden van de modernste legers ter wereld. Op elk kruis, dat overbleef uit die jaren, dienden wij, inplaats van „Zij stierven voor Koningin en Vaderland” de realiteit te kerven dat zij zinloos werden geofferd aan de immoraliteit van de gebroken-geweetjes-geest.

DITMAAL PRESENTEERT diezelfde geest zich niet duidelijk als zodanig. Ze kijken wel link uit! . . . Neen, ditmaal gebeurt het op een doortrapt-listige wijze, zo uitgekookt als het doorgewinterde kruideniertje het doet, dat de goedgelovige huisvrouw onder een stroom van mooipraat en oplichterstrucjes bedot op de waar, waar zij haar zuurverdiende centen aan weggeeft.

Dit nieuwe idee is uitgebloeid door de „Groene Amsterdammer”, je weet wel, die flinke krant die destijds op honderdduizenden kilometers afstand van onze vuisten en bajonetten vandaan, van achter d'r kogelvrije bureautafels het brekende commentaar leverde op onze werkzaamheden en prestaties in Indonesië; de krant die zo flink was om met de beruchte „Brief van een Nederlandse Officier uit Djocja” ontsteltenis en huiver te verwekken in de huiskamers van onze familieleden.

Deze krant produceert nu een nieuw idee, moet je horen: het gaat (natuurlijk!) om de komende verkiezingen en wat je daarbij moet doen. Het gaat uit van het beginsel, dat het uitbrengen van „voorkeurstemmen” geen zin heeft. Nu hebben ze daar jammerlijk gelijk aan, want in dit kiesstelsel van ons land heeft het voor vele partijen inderdaad geen nut: we stemmen niet op personen waar we vertrouwen in hebben, maar op partijen en de besturen van die partijen zullen dan wel nader bepalen, welke stromannen van hun straks in naam de belangen van het kiezersvolk zullen behartigen in de

Staten-Generaal. Dat is nou eenmaal een systeem dat, naar ze zeggen, democratisch is en waar we ons bij neer hebben te leggen. Nu begrijpt een ieder wel, dat iemand die ongeveer nummer zeven op de lijst staat, nog eigenlijk maar kans heeft bij erg grote partijen, ook al is hij van al die kandidaten misschien de meest principiële en karaktervolle.

Maar goed: het gaat er dus om, dat het uitbrengen van voorkeurstemmen niets uithaalt. Maar de „Groene Amsterdammer” adviseert ons allemaal om toch maar onze stem uit te brengen op nummer zeven van de lijst van de partij, die ons het beste ligt. Er kan dan na afloop nagekeken worden, hoeveel stemmen er op de gemiddelde nummer zeven uitgebracht zijn en dat moet dan het doorslaande bewijs zijn, dat zus en zoveel kiesgerechtigden, dus verantwoordelijken in Nederland, ZICH TEGEN DE BEWAPENING VAN WEST-EUROPA KEREN. En daar zijn we dan weer geland binnen de geluidsradius van de gevaarlijke leuze: „ONTWAPENEN!”

Want daar gaat deze stunt om: het is TEGEN de herbewapening van West-Europa.

Het klinkt allemaal zo menselijk en normaal: WE ZIJN VOOR DE ONTWAPENING! . . . WE ZIJN VOOR DE VREDE! . . . Nu, als er toch mensen zijn, die daar vóór zijn, dan zijn wij het wel, militairen en oud-militairen, want wie voelt de waanzin van de oorlog erger dan degenen, die 'm in de voorste lijn moeten uitvechten? En het is zo een-

voudig om te theoretiseren, dat wanneer de hele wereld ontwapend is, dat er dan weinig of geen kans bestaat op oorlog. Natuurlijk, de gehele mensheid zou het meest gebaat zijn met een toestand van absolute en permanente vrede; tijd en geld en krachten zouden dan besteed kunnen worden aan de productie van verbruiksgoederen en het levenspeil zou daardoor omhoog gaan.

En we kunnen nog verder gaan: de bewapening is een waanzinnige wedloop tegen elkaar op, wie er aan meedoet drijft de ander tot nog mas-saler prestatie op dit gebied en waar is dan het einde? Laat dus één de verstandige zijn en er mee uitscheiden. Dan kan die wedloop wel eens omdraaien in een race in ontwapening. Enz. enz.

En hier zijn we er dan weer! Hier trappen dan maar in gemoede telkens opnieuw miljoenen mensen in. Want wat hier staat als een volkomen logisch en menselijk standpunt, is in de keiharde realiteit van het heden de gevaarlijkste poging tot zelfmoord.

Na 1918 zijn de geallieerden zich gaan ontwapenen; hier hebben Hitler en Mussolini misbruik van gemaakt en toen die in 1935 en 1938 hun wil gingen doorvoeren, konden de anderen er niet tegen op, want het enige argument wat nog gelden kon, was het wapen. Alleen toen het in 1939 om het eigen hachje ging, en ze voor zichzelf beslissen moesten tot verzet of zich maar overgeven aan de kwade machten, — toen pas werd er koortsachtig weer aan bewapening gedacht en het heeft waarlijk nog slechts een haartje gescheeld, of dit had geen kans meer gehad te gelukken, zó groot was de achterstand inmiddels geworden.

Na 1945 hebben de geallieerden, vooral Amerika en Engeland, weer ontwapend op een schaal, waarvan nu pas blijkt, hoe onverantwoordelijk die is. Natuurlijk waren de redenen tot die ontwapening begrijpelijk: alle westerse landen hadden balen tabak van de oorlog. Maar niet zo de Russen. En die deden derhalve niet aan ontwapening. Want evenmin als Hitler indertijd, deinden de Russen thans beslist niet voor een oorlog teurg, wanneer die nodig zal zijn om hun doel te bereiken. Het gaat hier

om de wereldrevolutie; kunnen zij die er door drukken zonder oorlog, des te beter, maar als het niet anders kan

Voor ons, voor het gehele Westen gaat het er om, of wij in staat zullen zijn onze beschaving, onze vrijheid, onze godsdienst te verdedigen, wanneer onverhoopt de Rode Vloedgolf z'n dammen doorbreekt. Dit is niet iets, wat wij van overheidszijde opgedrongen moeten krijgen of toe overgehaald. Elke mens dient zichzelf af te vragen of hij bereid is die hoogste waarden te verdedigen, ongeacht hoe de uitkomst is, maar natuurlijk liefst met zo goed mogelijke kansen. En wanneer het besluit genomen is, dan dienen wij daarvan de gevolgen ook te aanvaarden. En de allereerste noodzaak daarbij is: het vormen van een verdediging die in staat is de agressie tegen te houden en de bereidheid om jezelf daarvoor in te zetten.

Om nu te beweren dat men geen communist is, en desondanks toch te weigeren om zich tegen het communisme te stellen, is zelfbedrog. HET COMMUNISME IS AGRESSIE, maar is dit niet openlijk. Het werkt langs duizenderlei behoedzame, onaanwijsbare en onzichtbare paden en bedient zich van methoden, die negennegentig op de honderd mensen niet opvalt. Zo maakt het communisme gebruik van kwasi-idealistische mensen, het misbruikt hun goedgelovigheid en maakt middels hun de weerbaarheid van de volken murw en onverschillig en kapot. Zij komen met hun witte duiven, met hun Stockholm-petities, hun derde weg, ze laten goedgelovige dominé's naar Moskou komen en vertellen zulke vriendelijke „slaap-maar-lekker“-spreekjes. En achter de hand staat de duivelse macht gereed om de wereldorde te vernietigen en op de puinhopen daarvan hun nieuwe wereld op te bouwen, waarin voor het absolute en zuivere Mens-zijn geen plaats meer is.

UITGELUISTERD :

Vooraanstaande lui spraken zich uit over de aanstaande verkiezingen:

POPEYE (zeeman en bekend filmacteur):

„Ik acht deze verkiezingen van uitermate groot belang, aangezien het hier betreft de toekomst van een land, dat een vooraanstaande plaats bekleedt in de spinaziecultuur.“

TOM POES (hoofredacteur van een bekend weekblad):



JONG EN VERWARREND ZONLICHT IN DE BUSH mooi om te zien, maar oergevaarlijk omdat 't je zichtsveld afsluit. En dat is bij andere dingen, vooral in de politiek, precies zo: allemaal mooie schijn, maar daarachter loert het gevaar. Kijk dus uit !

Het slagen van zo'n actie om op nummer zeven van de kieslijsten te stemmen zou duidelijk aantonen, dat ons volk niet meer bereid is het op te nemen voor de vrijheid van ons land, ons volk, onze kinderen; het zou onszelf en onze toekomst met blinde ogen overleveren aan de totale vernietiging.

Bedenk dus, dat je in géén geval je stem uitbrengt op nummer zeven van de lijst van de partij, die jou krachtens je geloof- of politieke principes het beste ligt. Ook al is nummer zeven de man, die je het meeste vertrouwt van de hele lijst, ook al is 'ie je bloedeigen broer of je buurman, doe het niet! Stem overigens met alle genoegen en we wensen je daarbij alle succes, op doet-er-niet-toe welke andere man of vrouw van diezelfde lijst.

Wij wensen geen oorlog. Wij hopen vurig en bidden daarvoor, dat onze wereld en mensheid bespaard

mogen blijven van een volgende oorlog. Maar als het moet zijn wij bereid, nu en alle dag van de toekomst, om voor onze vrijheid te vechten. Dit is ons heilige ernst. Even heilige ernst als het ons is, dat wij met alle toegestane middelen de gebroken-geweertjes-politiek zullen bestrijden, ongeacht in welke vorm of met welke leuzen hij ons volk ook opgedrongen wordt en zeer zeker als politiek strijdmiddel van het communisme.

Wij beseffen, dat de „Groene Amsterdammer“ dit geschrijf en deze waarschuwing als laster zal bekijken. Wij hebben daar maling aan, want wij zijn de mensen die de Rode Stormloop zullen moeten opvangen, wanneer het ooit (God verhoede het) zo ver mocht komen en wij keren ons daarom bij voorbaat maar vast duidelijk en hard tegen alle mogelijkheden, die de laatste wrakke barrières tegen deze stormloop nog verder ondermijnen en verguizen.

M.

„Ik heb grote eerbied voor de eminente kandidaten die bij deze verkiezingen gesteld zijn.“

Zijn vriend en leidsman, Heer Bommel, voegde hier aan toe: „Over welke kandidaten heeft u 't, waarde vriend? Is er soms ook maar één Heer bij, als u begrijpt wat ik bedoel?“

MENEER SIMPELMAN (staatsburger):

„Het is héél moeilijk. Ik had me voorgenomen te stemmen op een partij die de belastingen verlaagt en huizen bouwt, maar nu is er keuze uit dertien . . .“

DE BRIEF

TOEN WIJ al die brieven binnenkregen van: „Hoor 's, kunnen jullie ons nou niet zeggen op wie we moeten stemmen?“, hebben we er zwaar over gepiekerd hoe dat beantwoord moest worden. Dat is moeilijk als je met een hoofdbestuur zit dat leden heeft van alle mogelijke politieke overtuigingen; er zit een V.V.D.'er in, een A.R.-man, een K.V.P.'er en nog zo wat meer. We hebben toen onder elkaar uitgemaakt, dat de partijbesturen dat antwoord dan maar zelf moesten geven. Daartoe heeft het bestuur zich beraamd over de verschillende aspecten in de nationale toekomst, die helemaal in de lijn zouden liggen van onze doelstelling. Nu kun je natuurlijk niet al die aspecten opnoemen, maar we hebben de voornaamste samengevoegd en teruggebracht tot zes punten en omtrent die punten stelden we dan vragen aan alle politieke partijen.

Misschien is het goed, dat we die zes punten en vragen even nader toelichten.

Zoals uit onze verantwoording van dit nummer duidelijk blijkt, keert het Legioen zich tegen de verregaande vermaterialisering, zowel in het politieke als maatschappelijke leven.

Deze vermaterialisering is bij de partijen ontaard in een belangenpolitiek, waaraan de algemene nationale belangen desnoods geofferd werden. En bij ons volk heeft het de geest gedooft, de mensen zijn onverschillig en mat en een willoos werktuig in de handen van slimme politieke-lingen. Deze toestand achten wij levensgevaarlijk voor Nederland. Vandaar onze twee eerste vragen.

Voorts hebben wij bij herhaling ons standpunt ten aanzien van het Europa-federalisme duidelijk gezegd; wij voelen alles voor samenwerking op zo breed mogelijke basis met alle staten van West-Europa, doch in dit Straatsburg-federalisme zien wij een ernstige bedreiging van onze onafhankelijkheid en daarom zijn wij er vierkant tegen en zullen er ook sterk tegen ageren. Wij houden ons aan de realiteit, dat een ketting zo sterk is als de zwakste schakel en in de ketting van West-Europa voelen wij er niets voor om die zwakste schakel te zijn. En dat zouden wij inderdaad nog worden ook, wanneer men ons de nationale ruggegraat weg-amputeert en daarvoor een onwezenlijk surrogaat teruggeeft. Wij hoeven hier niet verder op in te gaan, er is reeds genoeg over gezegd en

geschreven. Wij hebben echter onze bezorgdheid over de gang van zaken vastgelegd in onze derde vraag.

Een van de duidelijkst-aanwijsbare resultaten van onze vermaterialiserende compromissen-politiek is het lot van Ambon en dat van de 15.000 ontheemde Ambonezen, die thans van een aalmoes in ons midden moeten leven. De Ambon-zaak is een pik-zwarte schandvlek op onze vlag en wij wensen die er uit te wassen. De zeep voor deze reiniging ligt in onze vierde vraag besloten.

En dan wat Nieuw-Guinea betreft. Wij geloven nog steeds in een roeping van ons volk en wij aanvaarden de verantwoordelijkheid van die roeping ten aanzien van de onontgonnen gebieden, die thans nog tot ons Koninkrijk behoren. Wij wensen niet opnieuw verraad te plegen aan de goede trouw van weerloze onderdanen, die van Nederland afhankelijk zijn en willen dit in de eerste plaats tonen tegenover de Papoea's. Daarnaast is de openlegging en exploitatie van Nieuw-Guinea een kwestie van levensbelang. Er zijn enorme mogelijkheden om er ons bevolkingsoverschot op af te reageren, een afzetgebied te vormen voor onze industrie en nijverheid en voorts om er nieuwe welvaart te ontsluiten uit de maagdelijke wildernissen. Nederland is thans het grootste reservoir ter wereld van tropische werkkrachten en ervaring: de Verenigde Naties putten er gaarne uit wanneer elders onontgonnen gebieden opengelegd moeten worden. Doch ten aanzien van Nieuw-Guinea schijnt onze regering het vertrouwen te missen in die arbeidskrachten en ervaring. Ook kapitaalsgebrek mag geen motief zijn om de exploratie langer uit te stellen; Nederland besteedt jaarlijks tientallen miljoenen aan de emigratie naar andere gebieden en in feite is dit een afschrijving van een milliarden kapitaal, want de tienduizenden jonge mensen, die jaarlijks wegtrekken, vertegenwoordigen met hun opvoeding, hun onderwijs, hun medische- en sociale verzorgingen enz. enz. een onnoemelijk groter kapitaal dan men gewaar kan worden uit de staten van de emigratie-bureaux. Voorts zou, indien maar eenmaal de grote onzekerheid zou zijn weggenomen en de adviezen uitgebracht konden worden, het particuliere kapitaal zeer zeker geïnteresseerd zijn voor investering in Nieuw-Guinea.

Gelovende, dat Nederland een zedelijke en menselijke taak heeft ten



Het woeste, lege land van Nieuw-Guinea wacht op de vervulling van een Nederlandse plicht. Geef dan ook, wanneer je het behoud van ons land wilt, je stem in geen geval aan een partij, die niet uitdrukkelijk het soevereiniteits-behoud over dit overzeese rijkdeel op haar programma heeft staan.

aanzien van de Papoea en dat Nederland door de openlegging en exploitatie van Nieuw-Guinea de toekomst kan redden voor beide gebiedsdelen van dit Koninkrijk, hebben wij dit onderwerp vastgelegd in onze vijfde vraag.

En tenslotte wringt bij ons de verachtelijke situatie, waarin de materialistische belangenpolitiek ons land heeft gedepeoneerd. Wij hebben onze politieke zelfstandigheid verkwanseld voor enkele jaren van schijnwelvaart

en zijn thans zo afhankelijk als een zoveelste rangs vazalstaat. Wij geloven echter in onze eigen krachten en weten, dat er een mogelijkheid moet zijn, om deze situatie te doorbreken en op eigen benen de toekomst in te gaan. Daartoe hebben wij de zesde en laatste vraag opgesteld.

Dit alles is geresulteerd in de ondervolgende brief, die wij aan alle partij-secretariaten (met uitzondering van de Communistische Partij Neder-

land) hebben doen toekomen met verzoek om antwoord.

Met hun antwoorden hebben de partijen zich duidelijk uitgesproken en geen der politiekelingen zal in de komende jaren zich kunnen vrijspelen wanneer de praktijk in strijd blijkt met de theorie. En dat op de naleving van deze beloften en toezeggingen een duchtig toezicht door het Legioen zal worden gehouden, verzekeren wij hen bij deze.

„In verband met de komende algemene verkiezingen hebben talloze leden aan het Hoofdbestuur van de Stichting „Veteranen Legioen Nederland” gevraagd om advies op wie zij hun stem moeten uitbrengen.

Aangezien het in strijd zou zijn met de beginselen van het Veteranen Legioen om aan zijn leden te adviseren op een bepaalde partij of persoon hun stem uit te brengen, heeft het Hoofdbestuur van het Veteranen Legioen gemeend om door middel van deze brief aan de politieke partijen, die deelnemen aan de a.s. verkiezingen, te verzoeken **OP DUIDELIJKE EN ONDUBBELZINNIGE WIJZE** te willen antwoorden op de hieronder gestelde vragen.

Deze brief en het antwoord van Uw partij zullen in ons orgaan „Oud-Wapenbroeders” gepubliceerd worden, zodat onze leden zelf hun conclusies zullen kunnen trekken. De te stellen vragen, die ten nauwste samenhangen met onze doelstellingen of hieruit voortvloeien, zijn voor de leden van ons Legioen van zo groot belang, dat de beantwoording hiervan van grote invloed zal zijn op het uitbrengen van hun stem.

1. Bent U met ons van mening, dat de Kamerleden van Uw partij bij hun beslissingen in de volksvertegenwoordiging ten allen tijde het landsbelang moeten stellen boven het partijbelang en dat hun persoonlijk verantwoordelijkheidsbewustzijn tegenover Nederland en het Nederlandse volk zwaarder moet wegen dan de partijdiscipline?
2. Bent U met ons van mening, dat het materialisme in het leven van de natie als geheel en in de staat niet

de toon mag aangeven, omdat hierdoor de ideële zijde van de menselijke persoonlijkheid en de menselijke verantwoordelijkheid in de verdrukking komt, en zo ja, welke betekenis heeft dit dan volgens U voor de staatsorde?

3. Bent U met ons van mening, vooropgesteld de noodzakelijkheid van de gemeenschappelijke Atlantische verdediging en ook van een goede internationale economische samenwerking, dat het voor het voortbestaan van Nederland en Oranje essentieel is, dat wij in Europa onze nationale souvereiniteit handhaven tegenover het streven naar een opgaan in een zgn. Europese gemeenschap, welke gezien de geschiedenis en de verhoudingen geen gemeenschap kan zijn?
4. Bent U met ons van mening, dat onzerzijds tegenover de Ambonezen niet gehandeld is in overeenstemming met onze zedelijke plicht en de op ons genomen verplichtingen en dat wij alsnog ons moeten inspannen, opdat hun recht geschiede?
5. Bent U met ons van mening, dat Nederlands Nieuw-Guinea niet mag worden prijsgegeven door Nederland, dat dit ook geen onderwerp van bespreking mag zijn tussen ons en andere staten en dat wij uit hoofde van onze zedelijke plicht hiernaar moeten gaan handelen en ons intensief gaan bezighouden met het openleggen van Nederlands Nieuw-Guinea ten bate van de inheemse bevolking mede in het belang van Nederland?
6. Hoe komen wij er zonder Marshall-hulp weer bovenop?”

EN DE ANTWOORDEN

KATHOLIEKE VOLKS PARTIJ (lijst 1)

Mijne Heren,

In antwoord op Uw schrijven d.d. 30 Mei moge ik U mededelen, dat de aard van Uw vragen, zie bv. vraag 6 niet zodanig is, dat een korte beantwoording mogelijk is.

Ik moge U daarom hierbij toezenden het program der K.V.P., dat U een duidelijk inzicht biedt van het streven der K.V.P.

In het bijzonder, verwijs ik U naar de algemene inleiding, hoofdstuk II en hoofdstuk III.

Met hoogachting blijve ik Uw dw.,

was geparafeerd

Dr L. A. H. ALBERING, Secretaris

Voor het hieringenoemde K.V.P.-programma verwijzen wij naar de bespreking, die verderop in dit nummer is opgenomen omtrent alle partij-programma's.

PARTIJ VAN DE ARBEID (lijst 2)

heeft niet geantwoord. Juist toen we ons afvroegen hoe dat toch mogelijk was, bracht een legionnaire een rood-wit-blauw boekje binnen, waar buitenop stond: „Nationale figuur vraagt Uw vertrouwen”. Wij openden het vol belangstelling en lazen o.a. op bladzijde 14: „De Partij van de Arbeid Vraagt Uw Vertrouwen, Omdat Zij Vertrouwen Heeft In De Toekomst”. En toen ging ons een licht op: als iemand beleefd vraagt om ons Vertrouwen, is het van ons ook helemaal niet netjes om tóch nog concrete vragen te stellen Werkelijk ampoen toeans

ANTI REVOLUTIONNAIRE PARTIJ (lijst 3)

1. Wij menen, dat onze Kamerleden steeds 's lands belang boven het partijbelang hebben gesteld en zij zullen dat ook in de toekomst doen. De A.R. Partij is op-

gericht met het doel om het gehele Nederlandse volk te dienen.

2. Het uitgangspunt van de A.R. Partij is verre van materialistisch. Zij heeft een zeer ideële doelstelling. Zij baseert al haar activiteit op het geloof, dat in de erkenning van Gods geboden als richtsnoer voor het staatkundig leven de enige mogelijkheid ligt voor het behoud en de zegenrijke werking van gezag en vrijheid, van rechts- en levensorde. Alleen hierdoor kunnen de menselijke persoonlijkheid en de menselijke verantwoordelijkheid tot volledige ontplooiing komen en kan de dreiging van het staats-socialisme worden weerstaan.

3. Wij zijn van mening, dat de militaire samenwerking tussen de staten van West-Europa en die van het Noord-Atlantisch Pact noodzakelijk is, maar de A.R. Partij wortelt te diep in onze vaderlandse historie en zij heeft de Oranjedynastie te lief en zij wil de oude vaderlandse tradities tezeer handhaven, dan dat zij ons land ooit zou willen werpen in een bloedeloze federalisatie zonder ruggespraak.

4. Wij zijn van mening, dat de Amboneze kampen in Nederland daar zijn om ons volk er dag aan dag aan te herinneren, dat aan de Ambonezen onrecht is aangedaan. In de oplossing van dit vraagstuk zoals wij die wensen moet duidelijk tot uiting komen, dat Nederland mede schuld heeft aan de moeilijke positie waarin de Ambonezen zijn geraakt.

5. Wij komen op voor de onverkorte handhaving van het Nederlandse gezag over Nieuw-Guinea, alsmede voor een krachtige bevordering van de openlegging en de ontwikkeling van dit land ten bate van de bevolking, gericht op haar toekomstige staatkundige zelfstandigheid binnen het koninkrijk.

6. Door de zedelijke volkskracht te versterken en zowel volk als Overheid er van te doordringen, dat alleen door stage plichtsbetrachting, gepaard met de noodzakelijke soberheid, Nederland ook in economisch opzicht zijn zelfstandigheid zal kunnen handhaven.

Voor het overige wordt verwezen naar het program van actie, dat zich omtrent al deze punten openhartig en duidelijk uitspreekt.

Hoogachtend,
Voor het Centraal Comité,
de Adjunct-Secretaris:
w.g. R. GOSKER

CHRISTELIJK HISTORISCHE UNIE (lijst 4)

heeft evenmin als de P.v.d.A. geantwoord. We hebben zo 's naar de vermoedelijke reden geïnformeerd bij lui die 't weten kunnen en toen is er geantwoord dat er twee redenen voor kunnen zijn: er zijn nl. nog altijd C.H.-mensen die gewend zijn eerst af te wachten wat de A.R.P. doet of zegt en dan weten ook zij wat ze mogen doen. En nu was de A.R.P. inderdaad wat erg over tijd met haar antwoord, zodat het voor de C.H.U. betoel te laat werd om ook over de brug te komen. Maar het is ook mogelijk, dat de meningen in de C.H.U. over alles wat op duidelijke antwoorden of duidelijke vragen lijkt, zo hopeloos verdeeld zijn, dat men zich niet aan een antwoord heeft gewaagd, omdat men doodeenvoudig geen antwoord kón geven.

VOLKSPARTIJ VOOR VRIJHEID EN DEMOCRATIE (lijst 5)

1. Inderdaad moet het landsbelang boven het partijbelang worden gesteld. Met U zijn wij van mening, dat het persoonlijke verantwoordelijkheidsbewustzijn zwaarder moet wegen dan partij-discipline. De vertegenwoordigers van onze partij in de openbare lichamen hebben ook steeds zo gehandeld.

2. Zo U weet, hecht onze partij zeer grote waarde aan de menselijke persoonlijkheid. Dit is zelfs één onzer grondbeginselen. Wij vragen daarom voor de individuele mens zo groot mogelijke vrijheid. Wij vragen voorts, dat de rechten van de mens verzekerd zijn. Daarvoor is nodig, dat er democratisch gekozen lichamen zijn, die de vrijheden en rechten van de mens beschermen. Tevens is voor ieder staatsburger nodig de mogelijkheid van beroep op een onafhankelijke rechter, als zijn rechten en vrijheden worden aangetast.

3. Om hierop te antwoorden, zou nodig zijn geweest, dat U het begrip gemeenschap had gedefinieerd. Nu dit niet geschied is, willen wij het volgende antwoorden. Voor het voortbestaan der Westerse wereld — dus ook van Nederland en Oranje — is nodig, dat de Westerse staten zich aaneensluiten. Doen zij dat niet, dan zullen zij stuk voor stuk door de communistische Moloch worden opgeslokt. Zo is er dus nodig, dat er talrijke kwesties — o.a. de defensie — gemeenschappelijk worden opgelost. Men komt dus vanzelf tot een boven-nationale gemeenschap. Doet men dat niet, dan gaat men ten onder. Overigens zal met het vormen van zulke boven-nationale gemeenschappen het behoud van het Nederlandse volkskarakter samen kunnen gaan. Daarvoor is nodig, dat de Nederlandse burgers zich positief stellen tegenover het wordende en beseffen, dat Nederland een grootse taak heeft. In het bijzonder de Nederlandse jongelingschap moet er voor zorgen dat in 'de wordende nieuwe wereld het Nederlandse element een krachtig woord meesprekt. Een geest van defaitisme en negativisme wijst onze partij af.

4. Uit de ernstige critiek van onze fractie op de Regering is in de afgelopen jaren bij voortduring gebleken, dat onze partij de Regering ernstig nalatig acht met betrekking tot de handhaving van het zelfbeschikkingsrecht. Terzake heeft de Tweede Kamer-fractie der V.V.D. ook een motie ingediend. K.V.P. en P.v.d.A. stelden zich echter achter de Regering, evenals enkele leden der C.H.U. (o.a. de heer Tilanus) en daarom is deze motie helaas verworpen. Met U zijn wij van mening, dat jegens de Ambonezen niet is gehandeld in overeenstemming met onze zedelijke plicht. Zeker moet alles in het werk worden gesteld om het daaruit ontstane probleem tot een oplossing te brengen.

5. Met betrekking tot Nieuw-Guinea willen wij U zeggen wat in ons Verkiezingsprogram staat: „Nieuw-Guinea blijve onder Nederlands gezag, totdat zijn bevolking in staat zal zijn in volle vrijheid over eigen lot te beschikken." Het dunkt ons, dat hieraan niets behoeft te worden toegevoegd.

6. Een antwoord op deze vraag is niet in het kort te geven. Wel is nodig, dat ons volk zeer hard zal werken. Willen wij ons huidige levenspeil kunnen handhaven, dan zullen wij ook moeten exporteren. Een gevaar hierbij is altijd, dat buitenlandse mogendheden de grenzen voor onze producten zullen sluiten. Ook daarom is nodig, dat wij ervan verzekerd zijn, dat onze producten een afzetmarkt van tientallen miljoenen mensen vinden. Dit is absoluut nodig, wil ons Nederlandse volk zich kunnen handhaven.

Van Uw mededeling, dat dit antwoord in Uw orgaan „Oud-Wapenbroeders" zal worden gepubliceerd, namen wij goede nota. Wij vestigen er evenwel Uw aandacht op, dat het onze uitdrukkelijke wens is, dat deze publicatie zonder commentaar geschiedt.

Inmiddels verblijven wij,

hoogachtend,
Namens het Hoofdbestuur van de
Volkspartij voor Vrijheid en Democratie:
w.g. Mr. H. VAN RIEL,

Onder-Voorzitter

STAATKUNDIG GEREFORMEERDE PARTIJ (lijst 7)

1. De Staatkundig Geref. Partij staat op het standpunt, dat hare Kamerleden bij het nemen van beslissingen in het Parlement steeds het landsbelang behoren te stellen boven het Partijbelang en dat het persoonlijk verantwoordelijkheidsbewustzijn tegenover land en volk zwaarder moet wegen dan de partijdiscipline.

2. De S.G.P. staat voor, dat de geestelijke belangen het zwaarst behoren te wegen. Dienovereenkomstig luidt artikel 1 van haar beginselprogramma: „De S.G.P. staat voor de regering van het volk geheel op de grondslag van de in de Heilige Schrift geopenbaarde ordening Gods.” Zij is van oordeel, dat handhaving en naleving van dit beginsel de materiële welvaart ten zeerste zal bevorderen, gelijk in de historie van ons land bewezen is. Toen toch dit beginsel werd nageleefd, beleefde ons land zijn gouden eeuw te midden van een tachtigjarige oorlog en stond het aan de spits der volkeren.

3. De S.G.P. is voor de handhaving van de nationale souvereiniteit en keert zich deswege tegen het internationalisme, dat destijds door mr. Groen van Prinsterer zo scherp veroordeeld is en dat bij doorvoering Nederland geheel of gedeeltelijk zijn souvereiniteit zal kosten.

4. De S.G.P. veroordeelt ten sterkste het beleid der Regering en van de haar steunende partijen en personen ten aanzien van Indië in het algemeen en dat ten aanzien van het Nederland steeds zo getrouwe Ambonesische volk en zijn militairen, in het bijzonder. Hare Kamerleden hebben zich dan ook bij voortduring tegen dit beleid verzet. Alle wettige pogingen om aan de Ambonezen alsnog recht te doen wedervaren, hebben de volle steun der S.G.P. en hare Kamerleden.

5. De S.G.P. staat voor, dat de souvereiniteit over Ned. Nieuw-Guinea bij Nederland behoort te blijven, gelijk de bevolking dit zelf ook wil. Deswege kant zij zich tegen overdracht of „opdracht” van de hier bedoelde souvereiniteit aan enige andere staat of staten en ook tegen bespreking daarover met andere staten. Evenals Engeland en Frankrijk geen inmenging dulden in de aangelegenheden, welke deze landen betreffen (Malakka, Tunis, Marokko bv.), evenzo behoort Nederland geen vreemde inmenging te dulden in de Nederlandse aangelegenheden.

6. Hoe we er zonder Marshall-hulp weer bovenop kunnen komen is uiteraard niet zulk een gemakkelijke te beantwoorden vraag, temeer niet nu we Indië kwijt zijn en zeven achtste van ons Koninkrijk verloren is gegaan. Hadden de Regering en de haar steunende partijen en personen Indië niet prijsgegeven, dan zouden we er ongetwijfeld economisch en financieel veel gunstiger voorstaan dan thans het geval is. Daar de S.G.P. dit verlies van Indië als een bezoeking Gods beschouwt vanwege het verzaken van Zijne ordinantiën, door overheid en onderdanen, is zij van oordeel, dat een der eerste maatregelen, welke genomen zouden behoren te worden om welvaart te brengen, bestaat in het onvoorwaardelijk terugkeren tot de ordinantiën Gods, gelijk hierboven reeds werd opgemerkt. Vanzelfsprekend maakt dit het nemen van andere maatregelen niet overbodig. Integendeel, dan zullen er krachtige maatregelen moeten worden aangewend om wat verloren ging, weer terug te bekomen. We denken bijv. aan een zuinig beheer van 's lands financiën, aan krachtige bevordering van het particulier initiatief, aan een zo groot mogelijke vrijheid in het bedrijfs- en zakenleven, aan het stimuleren van de arbeidslust tot verhoging der productie, aan het krachtig beteugelen van de thans zo welig tierende ambtenarij en bureaucratie, waarover in het bedrijfs- en zakenleven zo sterk geklaagd wordt enz.

U er voor dankend, dat U ons in de gelegenheid hebt gesteld om ook ons standpunt ten aanzien van de door U genoemde punten bekend te maken, verblijven wij met de meeste hoogachting,

Namens het Hoofdbestuur der
Staatkundig Geref. Partij:
w.g. Ir. C. N. VAN DIS,
Partijsecretaris

KATHOLIEKE NATIONALE PARTIJ (lijst 8)

1. Wij onderschrijven geheel Uw mening, dat de volksvertegenwoordigers steeds het landsbelang moeten stellen boven het partijbelang en dat hun persoonlijk verantwoordelijkheidsbewustzijn tegenover Nederland en het Nederlandse volk zwaarder moet wegen dan de partijdiscipline.

2. De opvatting, dat het materialisme in het leven van de natie als geheel en in de staat niet de toon mag aangeven om de door U genoemde consequenties, is juist. Daarom moet getracht worden vóór alles de overwegende socialistische invloed op het staatkundig beleid te breken.

3. Ons urgentieprogramma vermeldt:

Gestreefd worde naar een zelfbewuste buitenlandse politiek, gericht op het herstel van het Nederlandse prestige in de wereld en op een betere behartiging van specifiek Nederlandse belangen, mede in Indonesië. Samenwerking op internationaal gebied met andere democratische landen, met behoud van Nederlands zelfstandigheid en scherpe inachtneming van Nederlands belang.

Deelneming binnen de grenzen van onze financiële en economische capaciteit aan organisaties tot afweer van agressie en tot ontwikkeling van een gezonde volkerensamenleving.

De vloot, met inbegrip van de koopvaardijvloot, worde ontwikkeld in overeenstemming met onze traditionele en noodzakelijke rol van zeevarende mogendheid, mede in verband met de bescherming van de belangen der Rijksdelen overzee.

4. Uw standpunt in deze wordt door ons eveneens geheel en al omschreven. Bescherming van de belangen der Ambonezen maakt een punt van ons urgentieprogramma uit.

5. Ons urgentieprogramma zegt ten aanzien van Nieuw-Guinea dat dit een integrerend deel moet blijven uitmaken van het Koninkrijk. En verder: Nieuw-Guinea worde spoedig tot ontwikkeling gebracht en het worde bestuurd in het belang der bevolking.

6. Het alomvattend dirigisme op financieel, monetair en economisch gebied moet worden afgeremd; zo spoedig mogelijk worde hersteld de markt-economie als grondslag van het economisch leven.

Gestreefd worde naar een harde valuta als grondslag van de zekerheid van bestaan van alle bevolkingsgroepen, geen uitgezonderd.

De belasting-politiek behoort uitsluitend gericht te zijn op het verkrijgen van middelen om de uitgaven van de Staat te bestrijden. Zij mag niet dienstbaar worden gemaakt aan het socialistisch streven naar nivellering van inkomsten en bezit.

Het uitgave-niveau worde belangrijk teruggebracht, waardoor verlaging van belasting mogelijk wordt.

Verhoging van de productiviteit door maatregelen die alle betrokkenen, dus ook de arbeiders, belang geven bij deze verhoging.

Hoogachtend,
Katholieke Nationale Partij,
w.g. J. ZWARTS, secretaris

PARTIJ VOOR RECHT EN VRIJHEID

(lijst 9)

1. Zeer zeker ja. Het landsbelang gaat boven elk partij-, groeps- en of persoonlijk belang uit, vandaar dat onze partij dan ook niet de nadruk legt op de volgorde van haar kandidaten. Zij adviseert: „Stemt de man of vrouw Uwer keuze!”

2. Hiervoor geldt slechts één antwoord: zie artikel 1 van ons urgentie-programma. Dit luidt:

„Herstel en handhaving van de grondslagen van Maat-, schappij en Staat in overeenstemming met de christelijke, en democratische levens- en wereldbeschouwing.

„Verhoging van het zedelijk bewustzijn.”

3. Deze vraag kunnen wij zeer kort beantwoorden, nl. met artikel 16 van ons urgentie-programma, hetwelk luidt:

„Streven naar Europese integratie, echter met inacht-neming van gerechtvaardigde Nederlandse belangen.”

Dat wij de Nederlandse belangen zullen behartigen blijkt tevens uit de aanhef boven genoemd urgentie-programma: „ons ideaal is — een fier en vrij volk van Nederland!”

4. Uit ons hart gegrepen, Kort en krachtig zeggen wij: „Recht voor Ambon” (artikel 17 laatste lid).

Slechts indien het Nederlandse volk voldoende vertrouwen in ons stelt en dit toont door zijn stem te geven aan lijst no. 9 kunnen wij bewijzen hoezeer ook dit punt ons ernst is.

5. Ook hierop geeft ons programma reeds het antwoord met artikel 17:

„Handhaving van de onverkorte gezagshoogheid van „Nederland over Nieuw-Guinea” en zie art. 23:

„Voorbereiding en scholing voor de vestiging van Indische Nederlanders en Nederlanders op Nieuw-Guinea „en mogelijkheid van verkrijgen van de grond in eigen „dom.”

6. Door te streven naar herstel van vrije prijsvorming, het wegnemen van alle belemmering tot ontplooiing van eigen initiatief, afschaffing van loonstop, loonnivellering en gemeente-classificatie.

Door aanmoediging tot investering van spaargelden in risico-dragend kapitaal na wegneming van alle desbetreffende belemmerende bepalingen.

Krachtige bevordering van de woningbouw, niet in het minst door particulier initiatief; door meer efficiënte besteding van onze defensie-uitgaven; door het aanpakken van de openlegging van Nieuw-Guinea, maar bovenal door hard werken en zuinig zijn: van de Staat, openbare lichamen en ook van particulieren.

Onze Partij gelooft, dat de inspiratie voor het algehele nationale herstel gezocht en gevonden moet worden: een hersteld NATIONAAL bewustzijn —, zelfrespect —, eendracht en het geloof in een nationaal ideaal.

Het Bestuur van de
Partij voor Recht en Vrijheid,
namens dit Bestuur:
w.g. Prof. Mr Dr G. M. G. H. RUSSEL

SOCIALISTISCHE UNIE (lijst 10)

1. De leden van ons parlement vertegenwoordigen het volk.

Een partij zij slechts middel. Volksbelang is het doel.

Onze vertegenwoordigers zullen naar eer en geweten spreken en stemmen. De rest versterkt kliekgeest die ons land nog ongezond maakt.

Beginsel staat boven partijdiscipline.

2. Wij leven niet bij brood alleen. Er is al genoeg

aan techniek en materialisme gedaan, zelfs zo, dat we vergaten Mens te zijn.

Wie de menselijke persoonlijkheid aanrandt, remt de ontwikkeling. Het maakt ons tot nummers en doodt de geest, slechts tyrannen en bureaucraten varen er wel bij, tot de catastrofe komt.

3. Er heeft zich een economie ontwikkeld, waarin elk land ten nauwste met andere landen verbonden is geraakt. Grondstoffen en afzetgebieden zijn internationaal terrein. Zo goed als de Nederlandse provincies gingen samenwerken zullen ook landen dit doen. Dit behoeft de soevereiniteit niet te kosten. Geen land kan zichzelf bedruipen en dus is samenwerking geboden.

Europese samenwerking is goed, mits het geen roversgevecht om winsten wordt.

Als we aan gemeenschappen gaan doen moet het wederzijds respect voor wat historisch gegroeid is bestaan. Samenwerking met gelijkberechtigting. Het slagen hangt af van de kwaliteit der samenwerkenden.

We moeten beginselen leven en een voorbeeld zijn.

4. Aan ieder moet recht gedaan worden, dus ook aan Ambonezen. Dit kan als er een menselijk „klimaat” geschapen is.

Er is al zoveel scheef getrokken door belangenpolitiek. Een Christelijk handelende natie lost meer op dan men wel vermoedt.

5. Inzake Nieuw-Guinea beslist de verstandhouding met Indonesië. Als we voor onze fouten excuses aanbieden zal Indonesië ook anders reageren. Onze verhouding tot Indonesië is een psychologisch probleem. Aan beide zijden bestaan complexen.

Nieuw-Guinea vormt een prachtig aanknopingspunt om het nu eens op de menselijke manier te gaan doen. Een menselijk principieel vaderland zal een Unie-partner zijn om trots op te zijn!

Ons beider inspanning kan ons overbevolkte land helpen en Indonesië evenzeer.

Langer treuzelen is onverantwoordelijk. We moesten toch onontwikkelde gebieden helpen! Welaan, laten we dit dan doen. En laten de bewoners over eigen status in de toekomst beslissen. Een federatie in de Oost is toch principieel het beste.

6. Marshall-hulp is er niet veel meer. Ze had grote voordelen doch ook nadelen.

De Amerikaanse belastingbetaler meende het goed. Kapitaalsgroepen maakten er wellicht misbruik van.

Zonder hulp zullen we het zwaarder hebben, economisch, doch als een volk de ware stand van zaken weet zal zeker het Nederlandse volk een antwoord weten. Er is al zoveel te kunstmatig in elkaar gezet. Meer volksinvloed in deze zou zeer gewenst zijn.

Het komt ons voor dat teveel over en niet met het volk beslist wordt. Deels de schuld van het volk dat te weinig belangstelling toonde. Deze te wekken is onze belangrijke taak. We moeten allen meer verantwoordelijkheid nemen, niet negatief anti dit of dat zijn, doch positief uitpraten wat we nu eigenlijk precies willen.

De gelegenheid die u biedt getuigt van een ware democratische gezindheid, die tot beter begrip zal leiden.
w.g. C. PRONK

JONG CONSERVATIEF VERBOND

(lijst 11)

1. Wij stellen het landsbelang boven het partijbelang en laten iedere afgevaardigde vrij naar eigen inzicht en verantwoordelijkheidsgevoel zijn stem in het belang van wat hij meent dat het landsbelang is, uit te brengen.

2. Volgens punt 1 van ons program willen wij „Herstel van de zedelijke waarden en de aanvaarding van de grondbeginselen van het Christendom als grondslagen

van de Staat." Wij keren ons fel tegen 't historisch materialisme van Marx en andere soorten van materialisme.

3. In tegenstelling met alle in het Parlement zitting hebbende grotere democratische partijen, staat het J.C.V. afwijzend tegen het Europese federalisme van Straatsburg. Als goede vaderlanders wensen wij noch onze souvereiniteit, noch onze tradities en cultuur prijs te geven. Wel zijn wij bereid tot internationale samenwerking, zoals bijv. in het plan-Schuman, echter „met behoud van de Nederlandse zelfstandigheid en scherpe inachtneming van het belang van Nederland". Aldus ons programmpunt.

4. Eén van onze programpunten luidt: „Ondersteunen van de strijd om de vrijheid van Ambon". Wij eisen stipte nakoming van de beloften, die ter R.T.C. zijn gedaan en die verankerd zijn in Hoofdstuk XIV van onze Grondwet, evenals van de beloften en toezeggingen, die aan de Ambonese militairen door de regering zijn gedaan. Zeer velen van onze leden, zowel individueel als georganiseerd, hebben zich door de daad, het woord en geschrift voor het recht van Ambon ingezet.

5. Onder geen voorwaarde mag Nieuw-Guinea worden prijsgegeven. Daarvoor hebben de bij ons Verbond aangesloten organisaties jarenlang een verbitterde strijd gevoerd, evenals tegen de destructieve actie van Regering en bureaucratie van Nieuw-Guinea, die op alle mogelijke manieren de kolonisatie op Nieuw-Guinea en de transmigratie daarheen, hebben tegengewerkt. In deze openlijke en verbitterde strijd tegen de Regering heeft geen enkele andere Nieuw-Guinea vereniging onze politiek durven steunen. Nooit is er ook maar één enkel kamerlid geweest, ook die waarvan een ieder had verwacht dat hij de belangen der vertrapte kolonisten zou steunen, die aan ons verzoek om dit te doen gehoor heeft gegeven. Nooit heeft ook maar één enkel kamerlid de Regering ooit vragen gesteld of heeft men zich op andere wijze bereid getoond om de smek- en bezwaarschriften die wij zelf en namens de kolonisten indienden, te ondersteunen.

Wij eisen dat er zo spoedig mogelijk een einde komt aan de sabotage van de Regering ten aanzien van de kolonisatie en transmigratie naar Nieuw-Guinea; dat een duidelijke verklaring door de Regering wordt afgelegd, dat Nieuw-Guinea nimmer aan Indonesië zal worden overgedragen; dat de economische ontwikkeling van Nieuw-Guinea krachtig ter hand zal worden genomen.

6. Door Nieuw-Guinea economisch tot ontwikkeling te brengen en liquidatie van de Rooms-Rode Regering met zijn dirigistische politiek die algemene verarming heeft gebracht en een snel in aantal toenemend werklozenleger.

Toelichting. Een verkiezings-pamflet van de P.v.d.A. zegt, dat Jan Welgemoed in 1939 f 1500,— verdiende en daarvan 1½ % belasting betaalde en dat hij nu f 3000,— verdient en geen belasting betaalt. Maar er wordt niet bij verteld, dat men volgens de prijzenstatistiek, in 1939 voor één gulden meer kon kopen, dan nu voor een rijksdaalder en dat dus f 1500,— in 1939 evenveel waard waren als ongeveer f 4000,— nu. Jan Welgemoed is er dus 25% armer op geworden.

En ten slotte herinneren wij U aan het feit, dat het de bij het J.C.V. aangesloten groepen zijn geweest, die op de dag van de ontbinding van het K.N.I.L. de kranslegging bij het monument van G.G. van Heutsz te Amsterdam hebben georganiseerd, waarbij onder andere ook de huidige voorzitter van het J.C.V. een herdenkingsrede uitsprak, teneinde de gevallen en de ons trouw gebleven Indonesische strijdmakkers te herdenken. Op de dag van de liquidatie van het K.N.I.L. toonde de Nederlandse Regering voor deze trieste gebeurtenis niet de minste belangstelling. Was dit niet diep beschamend?

En ten slotte nog het volgende. Het J.V.C. heeft zijn hoofddoelstelling gesymboliseerd in zijn verkiezingsplaat door het uitwassen van de bezoedelde Nederlandse vlag. Welaan, Oud-Wapenbroeders, help ons de vlag wassen! Ik verblijf met de meeste hoogachting,

namens het Jong Conservatief Verbond,

De Voorzitter:

w.g. Dr W. K. H. FEUILLETAU DE BRUYN

GEREFORMEERD POLITIEK VERBOND (lijst 12)

1. In onze kring is het spreken van partij-belang en partij-discipline contrabande. Reeds hierom, wijl ons politiek optreden niet voortvloeit uit de zucht om onze particuliere meningen op te dringen, maar uit de drang tot het uitdragen van onze overtuiging. Wij staan nl. op de grondslag van de Bijbel en wensen te spreken naár en te getuigen van het Woord van God. Dit Woord geeft derhalve de richtlijn aan, waarlangs ons leven zich bewegen zal. En dan kan er geen sprake zijn van partij-belang.

Wie als volksvertegenwoordiger gekozen wordt en dit ook inderdaad beseft, zal er wel hartelijk voor danken aan de leiband van een partij te lopen, maar zal in spreken en handelen moeten tonen — wars van groeps- en partij-aspiraties — het welzijn van het ganse Nederlandse volk te zoeken en daartoe te voeren een waarlijk nationale politiek, in de H. Schrift gegrond en in onze historie bevestigd. Wie geroepen wordt tot vertegenwoordiger des volks heeft te beseffen zijn grote verantwoordelijkheid tegenover God, die Zich in de H. Schrift openbaart en Die is de God der historie, en tegenover het volk, dat hem afvaardigde, om de belangen van het Nederlandse volk te behartigen.

2. Wie beweren zou, dat in het leven van een volk het materialisme de toon behoort aan te geven, stelt zich tegenover de H. Schrift. En wie zich losmaakt van de H. Schrift, verliest de werkelijke normen, óók voor het volksleven, waardoor dit almeer deraileert. Gezag en vrijheid beide raken dan in de knel en bandeloosheid en tirannie zijn de gevolgen. De H. Schrift zegt: „Gerechtigheid verhoogt een volk, maar de zonde is een schandvlek der natien."

Onze volkshistorie leert ons klaar en helder, dat dáár de bloeiperioden aan te wijzen zijn, waar ons volk zich richtte naar de rechts- en zedelijke normen van de Bijbel. Dan bereikte ons volk z'n hoogste zedelijke, geestelijke en materiële spanning. Wie de schepping gelooft, weet wel, dat er méér is dan „kracht en stof"!

3. Uw vraag aangaande de souvereiniteit van het Huis van Oranje en onze nationale zelfstandigheid vindt zijn toelichting in het verzoekschrift aan H.M. de Koningin, inzake de overdracht van Nederlands staatkundig gezag aan een Europese Defensiecommissie. Daarin komt op de meest duidelijke wijze onverbloemd aan het licht, dat het G.P.V. het gezag van de Kroon zeer hoog en de opsmelting in een zgn. Europese gemeenschap funest acht.

Punt 8 en 9 van de verkiezings-protestatie van het G.P.V. spreekt zich eveneens daarover uit.

4. De behandeling van de Ambonezen achten we buitengewoon droevig. De positie van deze mensen, die zich steeds uiterst trouw aan de Kroon hebben betoond, strekt ons volk tot schande. Hierin speelt het onrecht hoogtij. Het G.P.V. spreekt dit uit in punt 6 van zijn „protestatie".

5. Inzake de „Indische politiek", waarin ons Nederlands gezag is te grabbel gegooid, en waardoor het grootste deel van ons Koninkrijk verloren ging, valt niet anders te constateren, dan dat deze politiek voor ons

land en volk en voor de „indonesische” volkeren een ramp van buitengewoon grote omvang betekent.

Ten tijde van de Ronde Tafel Conferentie verspreidde het G.P.C. in vele duizenden exemplaren een getuigenis „Aan het Nederlandse Volk”, dat U zeer oriënteert inzake het standpunt van het G.P.C.

Daaruit vloeit voort, dat het G.P.V., wat betreft de band met de overige gebiedsdelen van de Kroon in Oost en West, niet anders begeert dan deze band krampachtig te handhaven.

6. Wanneer ten slotte gevraagd wordt, hoe wij er zonder Marshall-hulp weer bovenop kunnen komen, zal daarop wel geen ander antwoord mogelijk zijn dan: door hard en trouw te werken en sober en ingetogen te leven, zal veel bereikt kunnen worden!

Hiermede hebben wij de grens, door U gesteld voor de omvang van dit antwoord, bereikt en menen wij in beknopte vorm aan Uw verzoek te hebben voldaan.

w.g. D. C. HAAK

MIDDENSTANDSPARTIJ (lijst 13)

1. Volmondig en met overtuiging: „Ja!”

2. Het materiële is niet los te maken van het ideële, doch het is niet gewenst, om niet te zeggen onverantwoordelijk, om het materiële te doen prevaleren, daar dit niet alleen op de staatsorde, doch op de allereerste plaats op het individu, op de massa een funeste invloed heeft, welke op haar beurt het staatsbestel beïnvloedt

(zie als bewijs de na-oorlogse verhoudingen tot heden).

3. Atlantische, alsook Europese samenwerking, ongeacht op welk terrein, is nuttig en kan noodzakelijk worden geacht, echter zal samenwerking nimmer inkrimping of verlies van gehele of gedeeltelijke zelfstandigheid der natie tot gevolg mogen hebben.

4. Niet alleen ten aanzien van de Ambonezen, doch tegenover een ieder zal recht moeten geschieden. Dit is niet alleen „ere-” maar ook „gewetens”-plicht.

5. Nieuw-Guinea moet de Nederlandse status hebben en behouden. Zij moet ten spoedigste worden opgelegd met regeringssteun. Emigratie naar onze Overzeese Gebiedsdelen dient, óók van Overheidswege, te worden aanbevolen en financieel gesteund als een direct Nationaal belang van de eerste orde, boven emigratie en financiële steun voor andere werelddelen. De status van Nieuw-Guinea is en mag voor Nederland met andere landen geen punt van bespreking uitmaken. Zie punt 11 Verkiezingsprogram.

6. Opheffing loonplafond enz. zie punt 5 en de punten 1, 2, 3 en 4 van ons Verkiezingsprogram.

Hoogachtend,

Middenstandspartij:

w.g. J. A. A. TOUSSAINT,

Alg. Secr.

Bewaar dit nummer, Legionnaires, bewaar het vanwege de antwoorden. Wij zullen in de volgende vier, beslissende, jaren vaak deze pagina's moeten opslaan.

Opdat wij niet vergeten

HET IS wel dienstig nog 's op te halen, wat er bij de debatten over de soevereiniteitsoverdracht door de fracties is uitgesproken. Bedenk daarbij nog maar 's in wat voor situatie wij toen verkeerden en wat wij onszelf in die dagen schrijnend-bitter hebben beloofd.

PROF. ROMME (K.V.P.):

„... vond de beslissing, waarvoor de Kamer staat, niet moeilijk maar wel zwaar. Die beslissing was voor hem dat hij zijn steun aan het ontwerp zou geven. Over de feitelijke toestand in Indonesië ontvangt men de meest tegenstrijdige berichten. Er zijn grote risico's maar toch is de beslissing niet moeilijk. Het gaat om de vraag: aan-nemen of verwerpen.”

(Parlementair verslag uit „Trouw”, 7 December 1949).

Jhr. VAN DER GOES VAN NATERS (P.v.d.A.):

verdedigde uiteraard de voorgestelde regeling. Zijn enige punt van kritiek was de schuldenregeling. Dat van een bedrag van twee miljard was afgezien vond hij te kras. Een miljard zou zeker voldoende zijn geweest. Strijd met de Grondwet achtte de heer Van der Goes niet aanwezig. („Trouw”, 7 December 1949).

GERBRANDY (A.R.):

„Het historisch gegroeide gezag wordt afgebroken. Men heeft gecapituleerd voor de opstand!” („Trouw”, 8 December 1949).

TILANUS (C.H.U.):

„De reactie in de wereld zou scherp zijn als Nederland neen zou zeggen.” („Trouw”, 7 December 1949).

SCHMAL (C.H.U.):

vraag of deze debatten nog wel zin hadden, aangezien de Kamer toch weer voor een voldoende feit stond. De regering acht de Kamer van weinig betekenis.

OUD (V.V.D.):

verklaarde dat zijn vrienden en hij nog geen keuze hebben gedaan. Zij staan open voor elke argumentatie. („Trouw”, 7 December 1949). De heer Oud verklaarde tenslotte te hopen, dat zijn vrienden en hij hun stem aan het ontwerp zullen kunnen geven. („Trouw”, 9 December 1949).

WELTER (K.N.P.):

„Wij kunnen tegen deze zaak niets anders zeggen dan: NEEN! Men zegt dat dan geen nieuw kabinet te vormen zou zijn. Laat men dan de Kamer ontbinden en ons volk een uitspraak doen.” („Trouw”, 7 December 1949).

ZANDT (S.G.P.):

„Het wetsontwerp is geen Nederlands product, het is ons opgelegd. Ik kan mij er niet mee verenigen.” („Trouw”, 8 December 1949).

Bij de stemming omtrent het wetsontwerp stemden VOOR: K.V.P. (alle 32 leden), P.v.d.A. (alle 27 leden), V.V.D. (alle 8 leden), voorts Tilanus, Wttewaal van Stoetwegen, Kikkert en Van de Wetering van de C.H.U.

TEGEN werd gestemd door: S.G.P. (alle 2 leden), A.R.P. (alle 13 leden), WELTER, C.P.N. (alle 8 leden) en van de C.H.U.: Beerninck, Schmal, Van der Feltz, Krol en De Ruiter.

VOOR EN TEGEN

Laten wij aan de hand van de ervaringen met de fracties der politieke partijen in de Kamers in de afgelopen vier jaren, de voor- en nadelen, die verbonden zijn aan deze partijen, eens onder de nationale loupe nemen:

KATHOLIEKE VOLKS PARTIJ (lijst 1)

Voor: Het werkprogramma 1952 acht in de algemene inleiding onmisbaar de verdieping van de sociale gezindheid. Als kern der politiek wordt voorts o.m. genoemd: zo scherp mogelijke bestrijding van het communisme.

Tegen: Een voortdurende futloze aanpassing aan de heersende machten, waardoor de kracht van het eigen beginsel zich niet kon ontwikkelen en land en volk werden overgeleverd aan de invloeden van de materialistische belangenpolitiek. Hierdoor stelt de partij, blijkens het werkprogramma, het „supranationale” belang vóór de nationale belangen, o.a. krachtige bevordering van de Europese Defensie Gemeenschap, erkenning en ondersteuning van de taak van de Raad van Straatsburg. Teleurstellend is, dat men bij al deze diep-ingrijpende zaken wel in een enkel zinnetje zegt „met waarborgen voor de levensbelangen ook van de kleine landen en met inachtneming van vrijheid voor het nationaal-eigene”, maar de geëiste waarborgen niet noemt, waardoor alles juist als in Indonesië, dat ons ook geen waarborgen kon bieden, op losse schroeven komt te staan.

Over Ambon wordt in het werkprogramma geheel gezwegen.

PARTIJ VAN DE ARBEID (lijst 2)

Voor: Volgens de aanhef van het Verkiezingsprogramma wil men de weg wijzen naar een betere wereld zonder massale werkloosheid, een wereld waarin de volkeren door hechte samenwerking het behoud van de vrede zullen waarborgen en de weg tot ontwapening kan worden vrijgemaakt.

Het beginselprogramma veroordeelt onder punt II het kapitalisme

Tegen: Het voortdurend vooropstellen van de materiële belangen, waarbij de geestelijke belangen niet als fundamenteel dienen, bevordert de onverschilligheid en de ontevredenheid. De Partij ziet te weinig in dat verbetering van de wereld in het eigen land moet beginnen en verzuimt daarom om op een overtuigende wijze op te komen voor de rechtvaardige belangen van alle Nederlandse onderdanen. Zo worden bijv. de belangen van de Papoea onderworpen aan de grillen der Indonesische machthebbers (verkiezingsprogramma, punt 3).

ANTI REVOLUTIONNAIRE PARTIJ (lijst 3)

Voor: De Partij spreekt zich duidelijk uit voor onverkorte handhaving van het Nederlandse gezag over Nieuw-Guinea en wil de belangen van de Ambonezen behartigen (Program van Actie, artt. 4 en 5). De Partij wil het communisme, evenals alle terreur en tyrannie, krachtig tegenstaan.

Tegen: Te vergaande aanpassing aan de heersende machten, met als gevolg verwatering van innerlijke kracht. Dit blijkt o.a. uit de zouteloze buitenlandse politiek, die als voornaamste punt de federalisatie van West-Europa inhoudt (art. 6), met opgeven van delen der nationale souvereiniteit. Velen denken dat deze Partij,

die zo goed was voor de handhaving van de Nederlandse souvereiniteit in Indonesië, nu toch ook wel goed zal zijn voor de onverkorte handhaving van de Nederlandse souvereiniteit in Europa. Dit is echter niet het geval. Zeer misleidend is op dit punt de verkiezingspropaganda die zegt: wij moeten beslist meedoen met de federalisatie van ons land in Europa, maar we moeten daarbij meer en dieper onszelf Nederlander weten. Men wil het Nederlandse leger en de Nederlandse souvereiniteit prijsgeven aan een politiek Europees gezagsorgaan, maar zegt er met zo fraai mogelijk woorden bij, dat wij binnen die federatie volop Nederlanders moeten blijven, precies zoals Friezen, Zeeuwen, Limburgers enz. zichzelf kunnen blijven binnen de Nederlandse gemeenschap.

CHR. HISTORISCHE UNIE (lijst 4)

Voor: Weinig partijdiscipline. Volgens urgentiepunt verwerpt de Unie de gedachte van de neutrale staat.

Tegen: Opportunistische aanpassing aan de heersende machten waardoor het beginselprogramma wordt uitgehold tot slechts vastgeroeste phrasen overblijven. Buitenlandse politiek: Europa-federalisme. De on-nationale geest spreekt het duidelijkst in het C.H.-weekblad „Koningin en Vaderland” van 6 juni jl., waarin gepleit werd voor een West-Europa vanuit Parijs geleid.

VOLKSPARTIJ voor VRIJHEID en DEMOCRATIE (lijst 5)

Voor: Artikel 2 van het Beginselprogramma verklaart dat ieder lid van het volk in de eerste plaats Nederlander is en pas daarna lid zijner politieke partij. Volgens artikel 4 wil de partij door de ware vrijheid de verantwoordelijkheid en de zelfstandige kracht van het volk bevorderen.

Tegen: Ook in principieel opzicht hecht de partij een veel te eenzijdige waarde aan de materialistische factoren in de samenleving, waarvan een materialistische politiek het gevolg is. Dit wordt nog verergerd door een opportunistische aanpassing aan de invloeden van elke dag (meestemmen voor de souvereiniteitsoverdracht en interneringskampen, prijsgeven van de Nederlandse onafhankelijkheid, beginselloze sociale politiek).

STAATKUNDIG GEREFORMEERDE PARTIJ (lijst 7)

Voor: De partij veroordeelt de prijsgeve van de Nederlandse souvereiniteit aan het internationalisme. Houding inzake Nieuw-Guinea en Ambon correct.

Tegen: Totaal gebrek aan initiatief, waardoor men stil blijft staan. Ontbreken van sociaal-economisch perspectief.

KATHOLIEKE NATIONALE PARTIJ (lijst 8)

Voor: Nieuw-Guinea moet onverkort een deel van het Koninkrijk blijven. Bescherming van de belangen der Ambonezen. Streven naar zelfbewuste buitenlandse politiek. Onvermoeibare werkkraft.

Tegen: Roert de vragen over de geestelijke verheffing van ons volk weinig aan, als gevolg waarvan de sociale paragraaf van het programma weinig positief is en waardoor ook af en toe een aarzelende houding t.a.v. de handhaving der nationale souvereiniteit ontstond.

LEGIOEN...

In „BACK HOME“, de aangrijpende getuigenis van de Amerikaanse oorlogsveteraan Bill Mauldin, staat o.m. dit te lezen over het Amerikaanse veteranenlegioen:

„Natuurlijk kan de jonge oorlogsveteraan, gezien het feit dat bepaalde duistere individuen uit de werkelijk krankzinnige kliek van beroeps-politici erg hun best doen om voor hun doeleinden zich meester te maken van de waardevolle krachten, die bekend staan als „de geest der veteranen“, — heus wel in slechtere handen geraken dan in die van J. Th. T. (d.i. de politieke leider van the Legion. Red. O.W.). Maar hij zou in veel betere handen terecht moeten komen — in die van hemzelf.”

En hiermee heeft Bill Mauldin de vinger gelegd op de wonde plek van het Amerikaanse Veteranen Legioen: de politieke bewustheid en verantwoordelijkheid is van de legionnaire afgenomen en berust uitsluitend bij een topfiguur. Het Legioen zou echter een veel krachtiger nationale politiek kunnen voeren, indien het maar vrijstond en de verantwoordelijkheid overliet aan de legionnaire zelf.

Ik haal dit aan, omdat wij Mauldin's mening delen.

Wij gaan straks dus stemmen, elk naar eer, geweten en eigen inzicht. Wij hebben alleen maar geprobeerd jullie enig houvast te geven bij het bepalen van je keuze.

Maar laten we alsjeblieft geen wonderen verwachten van deze verkiezingen. Ik weet het wel, er is meermalen in ons blad gewezen op de belangrijkheid er van en die belangrijkheid moet je je ook bewust zijn, wanneer je volgende week naar de stembus gaat. Maar nogmaals: verwacht geen wondere resultaten, die in één smak dit hele regeringsbeleid zullen doen omzwaaien naar een doel- en zelfbewuster politiek.

Kijk, sedert de invoering van het algemeen evenredig kiesrecht in 1918 hebben er geen grote verschuivingen meer bij de verkiezingen plaats gehad. De grote partijen bestaan in beginsel reeds sedert het midden van de vorige eeuw en ze hebben diepborende historische wortels. Voor een deel worden ze ook van buitenaf door de Kerken en ook door de vakbonden gesteund. Achter elke grote partij zit dan ook een wereld van gedachten en arbeid en traditie en laten we dat alsjeblieft niet onderschatten. De meeste mensen stemmen wat hun vader heeft gestemd en dat is generaties lang zo geweest, het stemmen is voor het overgrote deel

van ons volk een sleur-gebaar geworden, waarbij je je hersens niet moet vermoeien.

Daarom zijn er bij de verkiezingen in Nederland nooit grote verschuivingen geweest. Misschien soms een verandering die een voordeel bracht maar waar toch ook altijd verschillende nadelen aan verbonden bleken te zijn, of omgekeerd: een nadeel, dat toch ook in zeker opzicht voordelen bracht . . . nou, en daarmee hebben we 't gehad.

En nu dit politieke nummer gesloten wordt, wilde ik jullie nog wat zeggen en dat is dit: het doel van ons Legioen reikt veel verder dan deze verkiezingen. Verkiezingen worden eens in de vier jaar gehouden, steeds andere generaties nemen er aan deel, en de mensen die ze kiezen, och, die vallen in de loop der tijden ook weg. Ministers en Kamerleden komen en gaan, maar Nederland . . . Nederland moet blijven voortbestaan. Wij moeten het behouden voor onze kinderen en kindskinderen, met z'n beschaving, z'n cultuur, z'n tradities en historie, totdat misschien de wereld nog 's helemaal bij z'n positieven komt en de permanente vrede gewaarborgd is. Dan hebben landsgrenzen ook geen nut meer om er de geestelijke vrijheden achter te bewaren en te beschermen en dan is de utopie bereikt en de hersenschim een realiteit geworden. Maar zover zijn we nog lang niet en tot zo ver moeten we er dan ook voor werken en voor vechten, dat Nederland blijft bestaan, maar dan een goed en eerlijk Nederland, dat waard is om gediend te worden en dat een waarborg

is voor onze rechten en vrijheden.

Daarom springen we over deze verkiezingen heen, al nemen we de sprong ook bedachtzaam. Wij kijken naar wat komen gaat en moet. Er zal iets nieuws en iets bijzonders in Nederland moeten gebeuren en dat is niet afhankelijk van de verkiezingen. En dáár, in de toekomst, ligt onze taak, de taak van elk onzer en van het gehele Legioen. Deze taak kunnen wij niet op anderen afschuiven. Wij zijn de lui, die over tien jaar het roer moeten overnemen en dan zullen onze kinderen ons rekschap vragen van wat wij ervan terecht brengen.

Ga op 25 Juni je stem uitbrengen maar bedenk, terugkomende van het stembureau, wat je voor het Legioen kunt doen. Iedere verbetering in de organisatie, iedere opbouwende gedachte die je kunt opbrengen, is voor Nederland van meer betekenis dan het stembokje met de vastgestelde keuze in de bestaande situatie. Wij geloven immers in onszelf? . . . wij weten immers, beter dan wie ook, waartoe wij in staat zijn, wanneer we weer met elkaar samen werken aan een doel? Laten we dit zelfbewustzijn behouden, jij en ik en wij met elkaar en het omzetten in de daden, waarmee wij eens in staat waren de chaos van Indonesië te keren in rust en hernieuwde welvaart. Het gaat nu om ons eigen land, om de toekomst van onze eigen kinderen, laten wij dan weer in het Legioen het beste wat we hebben aan Nederland geven.

God zegene onze Nederlanden!

G. S.

Ook de politiekelingen van onze leenheer Amerika hebben in hun kortzichtigheid, hun vraagstukken met de veteranen. Bill Mauldin tekent het probleem ten voeten uit in zijn meesterlijk werkje, getiteld „BACK HOME“.

„Zeg, wat is 'ie nou precies? Het type van de keiharde, weerbare Amerikaanse jongeman of een verbitterde radicaal?”

